

ÉJJELI EGÉRVADÁSZAT

Este van. Üres a ház. Vagyis hát nem egészen... Itt van egy halom bútor meg mindenféle szösz-mösz, esztétikai élményt nyújtó vagy csak az üres helyeket kitöltő kacat, hasznos és haszontalan csecsebecse, na meg én.

Bambuló tekintetemet a számítógép képernyőjébe merítem. Zöld folső van rajtam. Ha ennek köszönhetően képes lennék fotoszintetizálni, akkor legalább hasznát venné belőlem a külvilág, és nem sok, de azért valami értelmet ugyan nyerne az időfecsérlésem.

Hirtelen valami halk nesz riaszt fel hipnotikus bambulásterápiámból. Te jó ég! Valaki van a szobában!

Ravaszul összehúszom a szemem.

Már megint idemerészkedtél? Na várj csak! Most elkaplak!

Hallom, hogy a hátam mögötti vitrin egyik fiókjában rágcsál valamit. De vajon a négy fiók közül melyikben lehet? Micsoda rejtély... Fülelek. Megvan! Bizonyára a másodikban. Ott tartjuk ugyanis a gyógyszereket. Valószínű, hogy ott talált magának valami nassolnivalót. Hát nem tudod, egérke, hogy éjszakára nem szabad enni? Ó, hogy dögölnél meg aszpirin-túladagolásban!

Ahogy közeledik a kezem a fiókhoz, úgy gyorsul a szívverésem. Az iménti zaj csendre váltott. Megérezte a veszélyt a nyavalyás!

Most bizony rád nyitok! Rajtakaplak!

Kirántom a fiókot. Sehol senki, semmi. Túrjak bele a gyógyszerhalomba? Azt már nem! És ha megharap? Vagy felvisít? Még szívrohamot kapok ijedtemben. (Egyáltalán tudnak az egerek visítani?)

Biztos a harmadik fiókban van... Egy mély levegővétel után azt is kirántom. Viszonylag üres, jól átlátható a tartalma — itt bizony nincs egér.

Hát persze! Hát az utolsóban van! Fogadni mernék, hogy ott találom!

Mély levegő. Újabb mély levegő... És kirántom azt a fiókot is!

Te jó világ! Mi nincs itt? Hajcsavarok, a tavaly nyáron kilyukadt gumi-matrac pumpája, drótok, egy régi pénztárca, cipőfűzők, telefontöltő (egy olyan fajta telefonhoz, amelyen természetesen nincs is senkinek a családban), cérnagombolyagok, rég elveszettek hitt kulcsok, elektromos hajnyí-

ró (vagy mi is a neve annak az izének), meg egyéb tárgyacska, amire senkinek sincs szüksége, csak valamiért sajnáljuk kidobni.

Jajj! Ott egy zacskó! Nem merem kiszedni és belenézni. Hisz lehet, hogy ott az egér!

Bátorság! Én, az emlősök királya, nem rémülhetek meg egy néhány centiméteres rágcsálótól!

Kiszedem a zacskót, belenézek, nincs ott az egér...

Lehet, hogy az első fiókban van?

Már nem is érdekel, csakazért sem húzom ki! Amúgy is elmúlt már a zaj. Ha valóban itt volt valahol, azóta már úgyis lelécelt...

Vagy nincs is semmilyen egér?

Lehet, hogy csak képzelgek. Inkább elteszem magam holnapra...

